

[Duborg.]

Svin med Kort og paa Svin uden Kort. Man maa uden for Landbrugskredse forstaa, at det har intet og kan intet have at gøre med Produktionens Værdi.

Det vilde være naturligt, om Folk uden for Landbruget saa vilde sige: Ja, men hvorfor producerer den enkelte Landmand saa flere Svin, end han just har Kort til? Her maa man gøre opmærksom paa, at selv med den bedste Villie er en saadan Regulering i Praksis ikke mulig. Uheld kan medføre, at en Landmand faar færre Svin, end han har beregnet, og end han har Kort til, medens en anden, der har særligt Held, faar nogle faa flere Svin, end han har Kort til, og derfor vil der altid blive en Omsætning med Svinekort. Man maa blot ikke tro, at Prisen paa disse Kort har noget som helst med Svineproduktionens Rentabilitet at gøre. Jeg kan da ogsaa sige til almindelig Beroligelse, hvad denne Handel angaar, at det kun er et ubetydeligt Procenttal af samtlige udstedte Kort, der kommer i Handelen.

Den højtærede Landbrugsminister har her i Tinget, og ogsaa ved Møder uden for dette Ting, fremsat den Paastand, at Svineproduktionen — Monopolet, som den højtærede Landbrugsminister ynder at kalde denne Produktion og den dermed forbundne Svineordning — med de nuværende Konjunkturer indbringer Landbruget en Nettofortjeneste af ca. 200 Mill. Kr. om Aaret. En saadan Udtalelse af en sagkyndig Autoritet — hvad Ministeren jo skal være og sikkert ogsaa er — maa give Befolkningen uden for Landbruget Indtryk af, at her er Tale om en saa uhyre Begunstigelse for Landbruget, at det alene maa være næsten tilstrækkeligt til at mene, at Landbruget ikke med Berettigelse kan klage over Konjunkturerné. Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensens Udtalelser var det bedste Bevis for, at man har opfattet Spørgsmaalet paa denne Maade i Bykredse.

Desværre for Landbruget, maa man sige, er Ministerens Udtalelser helt forkerte; de er uden nogen som helst Forbindelse med de faktiske Forhold. Ministeren og jeg har tidligere været enige om — og jeg formoder, at vi ogsaa er det i Dag, naar vi kommer til at forhandle Spørgsmaalet rent sagligt —, at en Flæskepris, som svarer til 9 Gange

Kornprisen, er nogenlunde den Pris, der skal til for at dække samtlige Omkostninger ved Produktionen af Flæsk, derunder selvfølgelig medregnet samtlige Udgifter og det normale Uheld, som der vil være ved enhver Produktion af levende Dyr. I Øjeblikket er Flæskeprisen ca. 10 Gange Kornprisen — den er gaaet lidt op og ned, men har ligget deromkring —, og enhver vil da formodentlig kunne forstaa, at saa kan Fortjenesten kun være den ene Tiendepart. Hvor stor er nu denne Tiendepart? Det er 10 Kr. pr. Gris. Hvis der nu skulde være Grundlag for Ministerens Paastand om, at Svineordningen betød en Begunstigelse for Landbruget paa 200 Mill. Kr., saa maatte Forudsætningen, med det Antal Svin, der er her i Landet, være en gennemsnitlig Nettofortjeneste paa 50 Kr. pr. Gris.

En saa kolossal Fejltagelse, som dette faktisk er, maa paatales, fordi vi fra vor Side maa forhindre, at saadanne Vrangforestillinger vinder Indpas i Kredse, der ikke har Kendskab til Landbrugets virkelige Økonomi. Det vil være det mest hensynsfulde over for den højtærede Minister at gaa ud fra, at hans Udtalelse skyldes en Fejltagelse, men saa maa man vel ogsaa kunne forlange, at Ministeren, naar han bliver bekendt med denne kolossale Fejltagelse, denne Vildledning af Befolkningens Opfattelse af Spørgsmaalet, vil benytte den første Lejlighed til at tilbagekalde sine Udtalelser.

Ministerens Udtalelser om den enorme Fortjeneste ved Flæskeproduktionen tjener ogsaa til at styrke det Krav, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen gjorde sig til Talsmand for, om Flæsk til en rimelig Pris. Men jeg vil ogsaa formode, at det ærede Medlem vil forstaa, at naar der kun er Tale om en saa ringe Avance, som der er konstateret, bliver der ikke meget for Køberen at faa, selv om man sletter denne lille Avance paa de ca. 10 Kr. pr. hel Gris.

Hvad er nemlig den normale Pris for Flæsk? Ja, det er den Pris, hvortil saa at sige alt Flæsk sælges til England; til den Pris, vi opnaar dér, sælges Flæsket i København. At der lejlighedsvis ved Overproduktion i en Periode er blevet en saadan Overfyldning af Lagrene i Slagterierne, at de finder det hensigtsmæssigt af rent praktiske Grunde at tilbagevende Grise til